

Nr 265.

Av herr **Senander m. fl.**, om avskaffande av tullen på kaffe.

Vid föregående års riksdag ingav undertecknad en motion med yrkande att kaffetullen måtte slopas. Vederbörande utskott avstyrkte emellertid motionen, varefter riksdagen avslag densamma. Då vi nu i år upprepa vårt förslag om kaffetullens slopande, så sker detta därför att statens inkomster av de indirekta skatterna alltfjämt stegras och trycket över de ekonomiskt sämst ställda blir därigenom allt hårdare. Under det gångna året har dessutom en stark stegring av priserna på viktiga livsmedel bidragit till att försämra läget för det arbetande folket. Endast i undantagsfall har det lyckats arbetarna och med dem jämställda att få kompensation för prisstegringen genom höjda löner.

Staten har stora möjligheter att genom borttagandet av indirekta skatter eller genom deras sänkning åstadkomma en förbättring i de »eftersatta folkgruppernas» läge. Den maxim, som angetts vara socialpolitikens reella innebörd, nämligen att överflytta köpkraft till sämre situerade i samhället, kunde här få ett praktiskt uttryck. Att lätta på den väldiga *indirekta* skattebördan av 463,500,000 kronor, som nu vilar på de minst bärkraftigas skuldror, och genom en starkt progressiv *direkt* beskattning överflytta den till de rika, måste vara en verklig socialpolitiks främsta uppgifter.

Kaffetullen är en indirekt skatt, som hårt drabbar de fattiga. Kaffet är det svenska folkets dagliga konsumtionsvara framför många andra. Kravet på kaffetullens borttagande är därför ett krav, som inte i längden kan förbises.

Vi få därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta att slopa kaffetullen.

Stockholm i januari 1938.

K. E. Senander.

Axel Nordström.

H. Hagberg.

J. H. Brädefors.

